Lieta Nr.A42847809
A00783-11/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 5.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Juškeviča,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Pārtikas un veterinārā dienesta pārstāvjiem *I.S.* un *T.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Mēmele PV" pieteikuma par Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 5.jūnija lēmuma Nr.21-1-14.1/849 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 3.aprīlī Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts pārtikas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.005024 par to, ka SIA „Mēmele PV" ir pārkāpusi pārtikas apriti regulējošo normatīvo aktu prasības, proti, Ministru kabineta 2004.gada 23.novembra noteikumu Nr.964 „Pārtikas preču marķēšanas noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.964) 6.3., 6.4., 14.4. un 14.5.punktu, kā arī Pārtikas aprites uzraudzības likuma 8.panta pirmo daļu.

2009.gada 7.aprīlī Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts vecākais pārtikas inspektors, pamatojoties uz 2009.gada 3.aprīlī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.005024, pieņēma lēmumu Nr.Z21-01-2387 par administratīvā soda Ls 500 apmērā piemērošanu SIA „Mēmele PV" saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $103.^3$ panta sesto daļu.

[2] Izskatot SIA „Mēmele PV" sūdzību, Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektors ar 2009.gada 5.jūnija lēmumu Nr.21-1-14.1/849 (turpmāk – Lēmums) apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[2.1] Pārbaudot pārtikas produktu „Katrīnas siers" un „Tālavas siers" marķējumu, kura izplatītājs ir SIA „Mēmele PV" fiksēts, ka sieram ir maldinošs tirdzniecības nosaukums un ir nepareizi norādīts pārdevējs – izplatītājs. Papildus marķējumā, ko SIA „Mēmele PV" pievieno sieram, kā izplatītājs norādīts A/S „Trikātas siers", bet faktiskais izplatītājs ir SIA „Mēmele PV", kas būtiski maldina patērētāju par produkta izcelsmi un patieso izplatītāju.

[2.2] Marķējumā neprecīzi un maldinoši norādīts procentuālais tauku saturs sausnā - 30%, bet ražotāja oriģināla marķējumā norādītais tauku saturs ir 45%. Uz papildus uzlīmes norādīts siera beztauku daļas mitrums ne lielāks par 69%, bet oriģināla marķējumā – 55%. „Katrīnas sieram" un „Tālavas sieram" uz papildus uzlīmes A/S „Trikātas siers" tiek uzrādīts kā izplatītājs, kaut gan faktiskais izplatītājs ir SIA „Mēmele PV". „Tālavas sieram" marķējumā uz papildus uzlīmes ir norāde – mazkaloriju siers ar 26% tauku, bet ražotāja marķējumā tauku saturs norādīts 23%.

[2.3] Uz abiem sieriem neprecīzi norādīta uzglabāšanas temperatūra, proti, ražotājs ir norādījis +3°C līdz +8°C, bet papildus marķējumā +2°C līdz +6°C.

[2.4] Faktu, ka SIA „Mēmele PV" ir izplatītājs apliecina preču pavadzīmes un akti par pārtikas izplatīšanas apturēšanu. Piemēram, Rīgas Centrāltirgū konstatēts, ka siers tika realizēts SIA „Emiņi" tirdzniecības vietā, pārbaudes laikā apturot 5,59 kg produktu „Tālavas siers" sarkanās termosarukuma plēves 3 kg iepakojumā, ko piegādājusi SIA „Mēmele PV" saskaņā ar 2008.gada

18.decembra pavadzīmi Nr.AEA660603, kopumā 11, 92 kg siera. Savukārt SIA „Mēmele PV" noliktavā Rīgas pilsētas pārtikas inspektori konstatējuši 13,166 kg produktu „Katrīnas siers" un 5,699 kg produktu „Tālavas siers".

[2.5] No SIA „Mēmele PV" sniegtajiem paskaidrojumiem secināms, ka otra līgumslēdzējpuse – Z/S „Ezerkalni" – nav pilnvērtīgi un godprātīgi pildījusi uzņemtās līgumsaistības, nenodrošinot pirkuma līguma 4.3.punkta izpildi.

Pārtikas un veterinārais dienests norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis, tādēļ SIA „Mēmele PV" ir tiesīga griezties ar civilprasību tiesā un lūgt zaudējumu piedziņu no Z/S „Ezerkalni", nevis risināt strīdus jautājumu administratīvi tiesiskā veidā.

[2.6] Pārtikas un veterinārais dienests konstatē, ka SIA „Mēmele PV" gada laikā atkārtoti sodīta par tādu pašu pārkāpumu tajā pašā objektā. Respektīvi, joprojām nav notikusi SIA „Mēmele PV" audzināšana likuma ievērošanas garā.

Ņemot vērā SIA „Mēmele PV" aptverto pārtikas tirgus daļu un mantisko stāvokli par samērīgu ir uzskatāma LAPK $103.^3$ panta sestajā daļā paredzētās minimālās soda sankcijas piemērošana – Ls 500. Šajā gadījumā likumdevējs nav paredzējis iespēju kontrolējošajai institūcijai vai amatpersonai piemērot mazāku soda sankciju, kā paredzēts LAPK $103.^3$ panta sestajā daļā.

[2.7] Pārtikas un veterinārais dienests atzīst, ka Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts vecākais pārtikas inspektors, taisot 2011.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.Z21-01-2387, ir izdarījis juridiski nepareizu atsauci uz LAPK 34.panta otro daļu, tomēr, saprātīgi izvērtējot administratīvās lietas faktiskos apstākļus, secināms, ka viņš pamatoti novērtējis LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā minētā fakta esamību (gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta). Tādēļ, pamatojoties uz LAPK 287.panta pirmo daļu, tiek labota pieļautā kļūda un precizēts, ka atbildību pastiprinošie apstākļi ir konstatēti LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā.

[3] 2009.gada 2.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Mēmele PV" (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Pārtikas un veterinārā dienesta 2009.gada 5.jūnija lēmuma Nr.21-1-14.1/849 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Pārtikas un veterinārais dienests nav ņēmis vērā pieteicējas sūdzībā norādīto, ka Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts vecākā pārtikas inspektora 2009.gada 7.aprīļa lēmumā Nr.Z21-01-2387 norādīts, ka „marķējumā, ko pievieno uz preces SIA „Mēmele PV norādīts izplatītājs A/S „Trikātas siers", bet faktiskais izplatītais ir SIA „Mēmele PV", kas būtiski maldina patērētāju par produkta izcelsmi un izplatītāju".

Savā sūdzībā pieteicēja uzsvēra, ka šim apstāklim nav nekāda pamatojuma, jo tajā nav norādīts, uz ko pamatojoties ir uzskatāms, ka SIA „Mēmele PV" ir faktiskais izplatītājs lēmumā minētajai produkcijai. Lēmumā Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektors vien norāda, ka to apliecina preču pavadzīmes un akti par pārtikas izplatīšanas apturēšanu.

[3.2] Pārtikas un veterinārais dienests nav ņēmis vērā pieteicējas sūdzībā norādīto, ka SIA „Mēmele PV" pilnvarotais pārstāvis ir sniedzis Pārtikas un veterinārajam dienestam paskaidrojumus par to, ka SIA „Mēmele PV" saskaņā ar pavadzīmi Nr.AED 731524, datēta ar 2008.gada 5.novembri, iegādājās preci – „Katrīnas siers" un „Tālavas siers" ar visu marķējumu no Z/S „Ezerkalni". Par šīs preces iegādi tika noslēgts arī pirkuma līgums Nr.E-05/11-8, datēts ar 2008.gada 5.novembri. SIA „Mēmele PV" pilnvarotais pārstāvis norādīja Pārtikas un veterinārajam dienestam, ka pieteicēja šo preci netirgoja un neizplatīja gala patērētājam (pirkuma līguma 1.6.punkts), turklāt pirkuma līgumā bija noteikts, ka Z/S „Ezerkalni" nes atbildību par marķējuma atbilstību Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem (pirkuma līguma 4.3.punkts). Neviens normatīvais akts neuzliek pienākumu pieteicējai pārbaudīt preces izcelsmi, tās marķējuma pareizumu vai nepareizumu un personas, no kuras prece tiek pirkta. Pie administratīvās atbildības bija saucama Z/S „Ezerkalni", nevis SIA „Mēmele PV".

[3.3] Lēmumā ir norādīts, ka pamatojoties uz LAPK 287.panta pirmo daļu tiek labota kļūda

2009.gada 7.aprīļa lēmumā Nr.Z21-01-2387, un precizēts, ka atbildību pastiprinošie apstākļi ir konstatēti LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā.

Pieteicēja uzskata šo labojumu par nepamatotu, jo SIA „Mēmele PV" nesniedza pieteikumu Pārtikas un veterinārajā dienestā par kļūdu labojumu un iestāde pēc savas iniciatīvas nav labojusi kļūdu Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts vecākā pārtikas inspektora 2011.gada 7.aprīļa lēmumā Nr.Z21-01-2387, līdz ar to minētais lēmums bija atceļams, jo tajā kā SIA „Mēmele PV" atbildību pastiprinošā apstākļa pamatojums bija norādīta LAPK 34.panta otrā daļa.

[4] Pārtikas un veterinārais dienests (turpmāk arī - atbildētājs) paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā izteiktajiem apsvērumiem.

Papildus paskaidrojumā norādīti šādi apsvērumi.

[4.1] Pieteicēja savā 2009.gada 3.aprīļa paskaidrojumā Pārtikas un veterinārajam dienestam norāda, ka 2008.gada 5.novembrī no Z/S „Ezerkalni" tika saņemts siers „Katrīnas siers" un „Tālavas siers". Kopā ar pārtikas produktiem tika piegādātas uzlīmes ar marķējumu latviešu valodā. Saskaņā ar pušu vienošanos tika nolemts, ka SIA „Mēmele PV" katram siera gabala līmēs virsū papildus marķējumu, kas piegādāts ar pārtikas produktu.

Savukārt savas sūdzības ģenerāldirektoram pirmās lapas beigās un otrās lapas sākumā pieteicēja norāda, ka SIA „Mēmele PV" nebija pienākuma noskaidrot preces izcelsmi un ar pavaddokumentiem jau iegādājās preci „Katrīnas siers" un „Tālavas siers" no Z/S „Ezerkalni" ar visiem marķējumiem un papildus marķējumiem. Respektīvi, ar katru jauno iesniegto dokumentu pieteicēja nonāk pretrunās ar sevis iepriekš teikto. Rezultātā secināms, ka pieteicēja ir veikusi pārtikas produktu „Katrīnas siers" un „Tālavas siers" pārmarķēšanu, bet šobrīd to noliedz.

[4.2] Atbilstoši Pārtikas aprites uzraudzības likuma 13.panta pirmajai daļai marķējumā sniegtā informācija, kā arī reklāma nedrīkst būt maldinoša vai piedēvēt pārtikas precēm īpašības, kuras tām nepiemīt. Bet atbilstoši šī paša panta otrajai daļai, par marķējuma atbilstību patiesajiem rādītājiem un fasējuma saturam ir atbildīgs pārtikas uzņēmums, kas pārtiku ražojis vai fasējis, vai arī pārtikas izplatītājs, ja viņš ir mainījis produkta oriģinālo fasējumu, marķējumu vai uzlicis jaunu marķējumu.

Pieteicēja pēc pārtikas produkta iegādes (ko apliecina 2008.gada 5.novembra pirkuma līgums Nr.E-05/11-08) no Z/S „Ezerkalni", tam ir pievienojusi papildus marķējumu, kas neatbilst Noteikumu Nr.964 izvirzītajām prasībām, tādēļ arī tika sodīts par pārtikas uzglabāšanas un marķēšanas prasību pārkāpšanu saskaņā ar LAPK $103.^3$ panta trešo daļu, par kuru sods paredzēts LAPK $103.^3$ panta sestajā daļā.

[4.3] Atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (EK) Nr.178/2002 (2002.gada 28.janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu 17.panta pirmo punktu, uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas un barības apritē, visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos uzņēmumos, kas atrodas viņu pārziņā, nodrošina, lai pārtika vai barība atbilstu pārtikas aprites tiesību aktu prasībām, kas attiecas uz viņu darbību, un pārbauda, vai minētās prasības ir izpildītas. Turklāt arī Pārtikas aprites uzraudzības likuma 7.panta otrā daļa noteic, ka persona, kura iesaistījusies kādā no pārtikas aprites posmiem, ir atbildīga par to, lai tiktu izpildītas visas pārtikas apriti reglamentējošās normatīvo aktu prasības.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja nebija ieradusies. Tiesas pavēste pieteicējai nosūtīta 2011.gada 17.martā, līdz ar to par tiesas sēdi pieteicējai paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Nekādi prombūtni attaisnojoši dokumenti tiesai nav iesniegti, tādēļ tiesa pieteicējas neierašanos atzīst par neattaisnotu. Vienlaikus tiesa uzskata, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicējas klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina un, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem apsvērumiem, lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot administratīvā procesa dalībnieku izvirzīto argumentu pamatotību kopsakarā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, atzīst, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[7.1] Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts pārtikas inspektori *A.V.* un *D.B.* 2009.gada 1.aprīlī veica ārpuskārtas pārbaudi SIA „Mēmele PV", sastādot pārtikas uzņēmuma pārbaudes protokolu Nr.01-09-04318, kurā konstatēts, ka produktam „Tālavas siers" nav norādīts ražotājs, iepakotājs vai pārdevējs, tādēļ tika sastādīts akts Nr.01-1976 par pārtikas izplatīšanas apturēšanu *(lietas 42-43.lapa).*

[7.2] Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts pārtikas inspektors *A.V.*, 2009.gada 3.aprīlī veicot ārpuskārtas pārbaudi SIA „Mēmele PV" un pārbaudot produktus „Katrīnas siers" un „Tālavas siers", konstatējis, ka SIA „Mēmele PV" maldina gala patērētāju ar minēto pārtikas produktu tirdzniecības nosaukumu, izcelsmi, izplatītāja-pārdevēja nosaukumu, uzglabāšanas temperatūras, sastāvdaļu norādi. Par konstatēto pārkāpumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.005024 *(lietas 32.lapa).*

[7.3] 2009.gada 7.aprīlī Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts vecākais pārtikas inspektors, pamatojoties uz 2009.gada 3.aprīlī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.005024, pieņēma lēmumu Nr.Z21-01-2387 par administratīvā soda Ls 500 apmērā piemērošanu SIA „Mēmele PV" saskaņā ar LAPK 103.^{3} panta sesto daļu *(lietas 31.lapa).*

[7.4] Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektoram, kurš ar 2009.gada 5.jūnija lēmumu Nr.21-1-14.1/849 atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu *(lietas 25.-28.lapa).*

[8] LAPK 103.^{3} panta trešā daļa noteic, ka par pārtikas uzglabāšanas un marķēšanas prasību pārkāpšanu uzliek naudas sodu (..) juridiskajām personām no desmit līdz piecsimt latiem, konfiscējot pārtiku vai bez konfiskācijas.

Secinot, ka pieteicēja atkārtoti gada laikā ir pārkāpusi pārtikas uzglabāšanas un marķēšanas prasības, Pārtikas un veterinārais dienests sauca SIA „Mēmele PV" pie administratīvās atbildības un piemēroja naudas sodu Ls 500 apmērā saskaņā ar LAPK 103.^{3} panta sesto daļu, kas paredz, ka par šā panta pirmajā, otrajā, trešajā un ceturtajā daļā paredzētajiem pārkāpumiem, ja tie izdarīti atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, - uzliek naudas sodu (..) juridiskajām personām no piecsimt līdz trīstūkstoš latiem, konfiscējot pārtiku vai bez konfiskācijas.

[9] Lēmumā un Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts vecākā pārtikas inspektora 2009.gada 7.aprīļa lēmumā Nr.Z21-01-2387 norādīts, ka SIA „Mēmele PV" nav ievērojusi Pārtikas aprites uzraudzības likuma 8.panta pirmo daļu, Noteikumu Nr.964 14.4., 6., 6.3., 6.4., 14. un 14.5.punktu.

Saskaņā ar Pārtikas aprites uzraudzības likuma 8.panta pirmo daļu pārtikas uzņēmuma pienākums ir veikt paškontroli, novērst jebkuru darbību vai procesu, kas nelabvēlīgi ietekmē pārtikas nekaitīgumu, un nodrošināt attiecīgās pārtikas aprites drošības procedūras vai kontroles pasākumus, to ieviešanu pārtikas saglabāšanā un pārbaudē. Minētā likuma 7.panta pirmā daļa noteic, ka pārtikas uzņēmums savā darbībā ir atbildīgs par pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu, kā arī par izplatāmās pārtikas atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām un uzņēmuma deklarētajām prasībām. Saskaņā ar šī likuma 1.panta 6.punktu pārtikas aprite ir visas darbības ar pārtiku no tās ieguves līdz patēriņam (primārā ražošana, ieguve, pirmapstrāde, apstrāde, pārstrāde, ražošana, iepakošana, uzglabāšana, izplatīšana, transportēšana, pārvietošana pāri valsts robežai, vairumtirdzniecība un mazumtirdzniecība), bet saskaņā ar 9.punktu pārtikas uzņēmums ir persona, kura iesaistīta kādā no pārtikas aprites posmiem un veic saimniecisko darbību.

No minētā normatīvā regulējuma secināms, ka SIA „Mēmele PV" kā izplatītājs ir uzskatāma par Pārtikas aprites uzraudzības likuma 8.panta pirmās daļas subjektu, tātad, pieteicējai bija

pienākums veikt paškontroli, novērst jebkuru darbību vai procesu, kas nelabvēlīgi ietekmē pārtikas nekaitīgumu, un nodrošināt attiecīgās pārtikas aprites drošības procedūras vai kontroles pasākumus, to ieviešanu pārtikas saglabāšanā un pārbaudē. Faktu, ka pieteicēja faktiski ir izplatījusi preci „Katrīnas siers" un „Tālavas siers", pierāda: 1) Lēmumā konstatētais, ka SIA „Mēmele PV" saskaņā ar pavadzīmēm ir piegādājusi preci trešajām personām (piemēram, saskaņā ar 2008.gada 18.decembra pavadzīmi Nr.AEA 660603 pieteicēja ir piegādājusi sieru SIA „Emiņi"); 2) 2009.gada 1.aprīļa akts par pārtikas izplatīšanas apturēšanu Nr.01-1976, kuru SIA „Mēmele PV" direktora vietnieks bez iebildumiem ir parakstījis un kuru pieteicēja nav apstrīdējusi aktā paredzētajā termiņā un kārtībā; 3) starp pieteicēju un Z/S „Ezerkalni" noslēgtais pirkuma līgums Nr.E-05/11/8, saskaņā ar kuru pieteicēja iegādājas preci ar mērķi to realizēt trešajām personām.

[10] Saskaņā ar Noteikumu Nr.964 6.punktu noteikumos paredzēto informāciju var norādīt tikai pārtikas preču pavaddokumentos, ja attiecīgie dokumenti tiek sūtīti kopā ar pārtikas precēm, ir nosūtīti iepriekš vai tiek nogādāti preču piegādes laikā. Uz sekundārā iepakojuma tādā gadījumā norāda pārtikas preces tirdzniecības nosaukumu, minimālo vai galīgo derīguma termiņu, ražotāja nosaukumu, adresi un, ja nepieciešams, uzglabāšanas režīmu, ja:

1) pārtikas preces tiek piedāvātas patērētājam vai sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumu sniedzējam nefasētas vai patērētāja norādītajā daudzumā. Šādā gadījumā, piedāvājot preces patērētājam, blakus pārtikas precei norāda informāciju par pārtikas preces tirdzniecības nosaukumu un minimālo vai galīgo derīguma termiņu (Noteikumu Nr.964 6.3.punkts);

2) pārtikas preces veikalā tiek iepakotas tūlītējai pārdošanai. Šādā gadījumā pārtikas precei pievieno informāciju par pārtikas preces tirdzniecības nosaukumu, minimālo vai galīgo derīguma termiņu un neto masu vai tilpumu (Noteikumu 964 6.4.punkts).

Saskaņā ar Noteikumu Nr.964 14.punktu patērētājiem un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumu sniedzējiem paredzēto pārtikas preču marķējumā norāda šādu informāciju:

1) neto masa vai tilpums fasētām pārtikas precēm saskaņā ar šo noteikumu VIII nodaļu (Noteikumu Nr.964 14.4.punkts);

2) pārtikas preces minimālais derīguma termiņš vai, ja prece ātri bojājas, galīgais derīguma termiņš saskaņā ar šo noteikumu IX nodaļu (Noteikumu Nr.964 14.5.punkts).

[11] Pieteicēja ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne pieteikumā nav apstrīdējusi pārkāpuma faktu. Līdz ar to tiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka preces „Katrīnas siers" un „Tālavas siers" marķējums neatbilst Lēmumā norādītajiem Noteikumu Nr.964 prasībām. Lietā pastāv strīds par to, vai tieši pieteicēja ir saucama pie administratīvās atbildības par konstatēto pārkāpumu izdarīšanu.

Saskaņā ar Pārtikas aprites uzraudzības likuma 13.panta otro daļu, par marķējuma atbilstību patiesajiem rādītājiem un fasējuma saturam ir atbildīgs pārtikas uzņēmums, kas pārtiku ražojis vai fasējis, vai arī pārtikas izplatītājs, ja viņš ir mainījis produkta oriģinālo fasējumu, marķējumu vai uzlicis jaunu marķējumu. Tas nozīmē, ka SIA „Mēmele PV" būs saucama pie administratīvās atbildības, ja tiks pierādīts, ka pieteicēja ir mainījusi produkta oriģinālo fasējumu, marķējumu vai uzlikusi jaunu marķējumu, nenodrošinot attiecīgās pārtikas aprites drošības procedūras un kontroles pasākumus, kā to uzliek par pienākumu Pārtikas aprites uzraudzības likuma 8.panta pirmā daļa.

[12] Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesas ieskatā ar lietā esošajiem pierādījumiem (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.005024; Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes valsts vecākā pārtikas inspektora 2009.gada 7.aprīļa lēmums Nr.Z21-01-2387; pieteicējas pārstāvja 2009.gada 3.aprīļa paskaidrojums) ir pierādīts fakts, ka SIA „Mēmele PV" ir uzlikusi precei jaunu marķējumu.

Savā 2009.gada 3.aprīļa paskaidrojumā *(lietas 33.lapa)* SIA „Mēmele PV" direktora vietnieks *M.V.* ir norādījis, ka 2008.gada 5.novembrī no Z/S „Ezerkalni" tika saņemts siers „Katrīnas siers" un „Tālavas siers". Kopā ar pārtikas produktiem tika piegādātas uzlīmes ar marķējumu latviešu valodā. Saskaņā ar pušu vienošanos tika nolemts, ka SIA „Mēmele PV" katram siera gabalam līmēs virsū papildus marķējumu, kas tika piegādāts ar pārtikas produktu.

Kaut arī sūdzībā Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektoram un pieteikumā SIA „Mēmele PV" sniedz gluži pretējo informāciju, proti, ka prece tika iegādāta ar visiem marķējumiem un papildus marķējumiem, tiesa lielāku ticamību piešķir sākotnējam pieteicējas paskaidrojumam, kad SIA „Mēmele PV" pārstāvis uzreiz pēc veiktās pārbaudes un sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola pauda savu viedokli un izklāstīja nesen notikušos faktus. Tiesa norāda, ka administratīvo pārkāpumu protokoliem un sākotnējiem paskaidrojumiem bieži vien tiek piešķirts izšķiroša pierādījuma spēks tā apstākļa dēļ, ka tie parasti tiek noformēti uzreiz pēc notikuma. Tas tiek darīts ar nolūku, lai notikuma fakti būtu dokumentēti pēc iespējas precīzāk un lai nebūtu pat mazākās iespējas tos, aprakstot pēc ilgāka laika, atspoguļot neprecīzi vai pat sagrozīt. Vēlāk iesniegti paskaidrojumi rada lielākas šaubas par to ticamību nekā, ja tie iesniegti uzreiz konstatētā pārkāpuma brīdī.

[13] LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 103.^{3} panta sestās daļas sankcija juridiskajām personām paredz naudas sodu no piecsimt līdz trīstūkstoš latiem, konfiscējot pārtiku vai bez konfiskācijas.

Kā izriet no piemērojamās tiesību normas dispozīcijas, nepieciešams konstatēt atkārtotību. No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka pieteicēja 2009.gada 20.februārī jau tikusi administratīvi sodīta (Pārtikas un veterinārā dienesta Rīgas pilsētas pārvaldes 2009.gada 20.februāra lēmums Nr.Z21-01-2214) par tādu pašu pārkāpumu. Pieteicēja šo faktu nenoliedz.

Konkrētajā lietā SIA „Mēmele PV" piemērots naudas sods Ls 500 apmērā, kas ir noteikts minimālās sankcijas ietvaros. Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka pieteicējam piemērotais sods ir pamatots un tiesisks.

[14] Lēmumā norādīts, ka pamatojoties uz LAPK 287.panta pirmo daļu tiek labota kļūda 2009.gada 7.aprīļa lēmumā Nr.Z21-01-2387, un precizēts, ka atbildību pastiprinošie apstākļi ir konstatēti LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā (gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums), nevis LAPK 34.panta otrajā daļā, kur teikts, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai — diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar LAPK 287.panta pirmo daļu Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektoram bija tiesības izlabot tik acīmredzamu pārrakstīšanās kļūdu, taču izskatāmajā gadījumā kā atbildību pastiprinošs apstāklis nepamatoti tika piemērots LAPK 34.panta 2.punkts (gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta), jo minētais apstāklis veido LAPK 103.^{3} panta sestās daļas sastāvu un atsevišķi tas nebija jānorāda.

Taču ņemot vērā, ka pieteicējai tika piemērots minimālais naudas sods LAPK 103.^{3} panta sestās daļas sankcijas ietvaros, atzīstams, ka šī Pārtikas un Veterinārā dienesta kļūda nekādā veidā nav ietekmējusi piemērotā soda apmēra un veidu.

[15] Ievērojot sprieduma norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 5.jūnija lēmums Nr.21-1-14.1/849 ir tiesisks un pamatots, bet

pieteikums par tā atcelšanu ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību SIA „Mēmele PV" (reģ.Nr.40003553076) pieteikumu par Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 5.jūnija lēmuma Nr.21-1-14.1/849 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 5.jūnija lēmumu Nr.21-1-14.1/849 (2009.gada 3.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols Nr.005024).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča